

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 751/2016
21.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.М., због кривичног дела злоупотребе поверења из члана 216. став 4. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката Д.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево К бр.878/11 од 28.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.193/16 од 21.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево К бр.878/11 од 28.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.193/16 од 21.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево К бр.878/11 од 28.12.2015. године окривљени С.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотребе поверења из члана 216. став 4. у вези става 2. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава суда плати износ од 71.210,00 динара као и паушални износ у износу од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.193/16 од 21.03.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Пожаревцу, окривљеног С.М. и његовог браниоца адвоката Д.Р. а пресуда Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево К бр.878/11-88 од 28.12.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М., адвокат Д.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 140, 143. ст. 1. и 2. и чланом 144. ст. 1. и 2. Породичног закона, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**